

(HuoMIO: Kopioidessani tekstiä tänne unohdin lisätä kirjan nimen prologiin. Joten mikäli et ole sitä lukenut suosittelen käymään lukemassa Prologi: Hailuodon ennen tämän lukemista. Kiitos ja hauskaa lukemista!") Mikael parkkeerasi hopeisen Audin kadun reunaan poliisiaseman eteen. Hän astui ulos autostaan ja sulki oven perässään. Juhani astui ulos auton toisella puolella. Mikael ei tiennyt paljoa vähäpuheisesta kumppanistaan. Hän muisteli kuulleensa tehtävästä Israelissa, johon Juhani olisi osallistunut pari vuotta sitten. Vaikka Mikael ei tiennyt mitään Juhanista, Toni näytti pitävän tätä suurella arvossa. Mikael venytteli, Juhanin pyyhkäistessä niskaansa asti ulottuvia vaaleita hiuksiaan taaksepäin. Siitä kun he olivat lähteneet päämajalta, oli kulunut pian viisi tuntia ja kello läheni yhtä. Musta Audi parkkeerasi Mikaelin lähelle ja Amanda astui jäiselle kadulle. Lunta satoi yhä ja tuuli oli vain yltynyt, mitä pohjoisemmaksi he olivat matkanneet. Amanda oli sitonut ruskeat hiuksensa nutturalle ja hänen valppaat ruskeat silmänsä kävivät nopeasti läpi kadun jokaisen kohdan. Mikael veti takkinsa kauluksen ylös lähtiessään kävelemään Amanda ja Juhani vierellään. Kirkonkylän poliisiasema oli pieni Suomen muihin poliisiasemiin verrattuna. Rakennus oli kaksikerroksinen mutta piti Mikaelin tietojen mukaan sisällään vain noin kymmentä poliisia. Mikael avasi lasioven ja astui sisälle pois lumipyrystä, Amanda ja Juhani seurasivat perässä. Mikael katseli hetken ympärilleen aulassa. Seinät olivat valkoiset ja huone oli koristeeton. Hän kohotti hieman kulmiaan huomatessaan huoneen reunassa seisovan poliisin konepistoolin kanssa. Hän muistikin poliisiasemien turvatoimien lisääntyneen Kuusamon poliisiasemaan tehdyn pommi iskun jälkeen. Salin perällä oli vastaanottopöytä, jonka lasin takana istui sinisessä univormussa tummahiuksinen nainen. Mikael ojensi tälle paperinsa lasissa olevan aukon läpi. "Isänmaan turva ja tiedustelu palvelu, Mikael Ranta, IT osastolta." Mikael ilmoitti. Nainen näpyytti tietokoneellaan ja vilkaisi Mikaelia yllättyneenä saadessaan asiasta varmistuksen. "Mikä on asianne täällä?" Nainen kysyi ottaessaan Amandan ja Juhaninkin paperit. "Tulimme noutamaan Gustav Stenbergin. Hänhän on teillä säilössä täällä?" Nainen nyökkäsi ja huikkasi sitten: "Timo!" Ovesta vastaanoton takana astui kalju, pulleahko poliisi. "Niin mitä?" Timo kysyi katsoen ensin vastaanottajaa ja sitten vuoron perään Mikaelia Juhania ja Amanda. "He ovat ITT:stä ja haluavat noutaa vangin." Nainen selitti Timolle. "Timo rypisti hieman kulmiaan ja lähti sitten kävelemään kohti oikeanpuoleista käytävää. "Tulkaa sitten." Timo sanoi. Mikael astui Timon vierelle ja kysyi tältä: "Gustavin uhrin kerrotaan olleen nimeltään Eetu Tervonen, tiedätkö hänestä mitään?" Timo huokaisi heidän astuessaan hissiin. "Hänet sijoitettiin tänne noin kuukausi sitten. Eetu oli hyvä seura vaikka välillä näytti harhautuvan ajatuksiinsa niin että korvaan olisi voinut huutaa eikä hän olisi reagoinut." Timo kertoi. "Mainitsiko hän mitä oli tehnyt ennen poliisiksi tulemistaan?" Juhani kysyi. "Ei hän tainnut..." Timo sanoi mietteliäänä. "Hän taisi mainita jotain työstä Venäjällä veljensä kanssa." Timo pudisti päätään surullisena. "Tulla nyt jonkun Ruotsalaisen räkänokan murhaamaksi, hän ei ansainnut sellaista." Hissin ovi aukesi ja he lähtivät kävelemään eteenpäin pitkin käytävää. "Oliko hänellä mukanaan mitään tavaroita kuolinhetkellä?" Juhani tiedusteli Timolta. "Ei ollut, me tutkimme ruumiin emmekä löytäneet mitään erikoista." Timo vastasi. He astuivat käytävälle, jolla oli joukko numeroituja ovia. "Ruumis on viety ruumishuoneelle, hautajaiset pidetään varmaankin pian." Timo kertoi. He pysähtyivät valkoisen oven eteen, jossa komeili numero 3. Timo otti pistoolinsa toiseen käteen ja avasi oven toisella. Mikael Timo ja Amanda astuivat sisälle putkaan, johon Gustav oli säilötty. Gustav nousi hitaasti seisomaan patjaltaan tuijottaen heitä. Mikael rypisti kulmiaan huomatessaan punaisen sävyn pojan muuten vihreissä silmissä. Gustavilla oli päällään huppari ja ohut sininen takki sen päällä. Hänen housunsa olivat likaiset ja mustat hiukset valuivat kasvoille. "Sinä tulet mukaamme." Amanda sanoi Gustaville ruotsiksi kävellessään ulos putkasta. Timo käveli

Gustavin taakse ja tönäisi tätä eteenpäin. "Mars matkaan." Timo murahti Gustaville joka käveli ulos putkasta vilkuillen heitä vuoron perään. "Ymmärtääkseni hän osaa Suomeakin mutta kieltäytyy puhumasta." Timo selitti katsoen vankia vihaisesti. "Me saamme hänet puhumaan." Amanda sanoi katsoen Gustavia kylmästi. He kävelivät takaisin aulaan, jossa Amanda pysähtyi ja kysyi: "Onko teillä paria kappaletta käsirautoja?" Timo vastasi: "On kyllä." Kääntyi sitten ympäri ja käveli takaisin huoneeseen, josta oli alun perin tullut. Timo tuli takaisin aulaan kantaen kädessään kahta kappaletta käsirautoja ja avaimia toisessa kädessään. Amanda otti toiset raudat Timolta ja puhui sitten Gustaville: "Kädet selän taakse." Gustav totteli ja Amanda pani tämän käsirautoihin. "Hyvää päivänjatkoa." Mikael huikkasi heidän kävellessään ovesta ulos. Juhani ja Mikael jäivät katsomaan kun Amanda avasi auton takaoven. Amanda työnsi Gustavin makaamaan takapenkeille ja pani toiset käsiraudat tämän jalkoihin. Sitten hän astui sisälle autoon ja katsoi heihin päin. "Näkemisiin." Amanda sanoi ja lähti ajamaan poispäin. "Mitä me teemme seuraavaksi?" Juhani kysyi astuessaan sisälle autoon. "Nyt me etsimme hotellin." Mikael vastasi ja veti auton oven kiinni.